

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 24Sa/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200739
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5019200739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Dubcovou, v právnej veci žalobkyne: Y. R. Y., nar. XX.XX.XXXX, pobytom N. 3, XXX XX C., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina, so sídlom J. M. Hurbana 16, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/2019/10824 zo dňa 05. 09. 2019

rozhodol:

Rozhodnutie žalovaného Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Žilina Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/2019/10824 zo dňa 05.09.2019 ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Námestie Slobody 9, 034 01 Ružomberok Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-21 2019/78982 zo dňa 04.07.2019 **z r u š u j e** a vec v r a c i a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov súdneho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 15.11.2019 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj zrušenia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa a vrátenia na ďalšie konanie. V žalobe poukázala na to, že dňa 17.09.2019 jej bolo doručené rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/2019/10824 zo dňa 05.09.2019, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvého stupňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, Číslo: RK1/OPPKaPČ/ SOC/2019/21082-21, 2019/78982 zo dňa 04.07.2019 vo veci povinnosti vrátiť peňažný príspevok na opatrovanie priznaného podľa § 40 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008“) za obdobie od 08.09.2017 do 15.10.2017 a od 01.10.2018 do 31.03.2019 v celkovej sume 2.495,58 Eur.

2. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že v mesiaci október 2018 podala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, Ružomberok žiadosť o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je syn V. Y., nar. XX.XX.XXXX. V tom čase bola v zamestnaneckom pomere, ktorý trvá od 16.10.2017 až doteraz a v predtlačenom formulári žiadosti uviedla svoje postavenie ako zamestnanec. Na základe komplexného posudku č. CD/2012/148598-Mmy zo dňa 15.10.2012, ktorým sa maloletý V. Y. považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70 %, bol navrhnutý príspevok na opatrovanie, ktorý aj bol priznaný mesačne vo výške 369,36 Eur, a to rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2018/26327-4 2018/121067 zo dňa 07.11.2018.

3. Žalobkyňa ďalej v žalobe poukázala na Dohodu o zvyšovaní kvalifikácie z roku 2016 s Cirkevným zborom Bratskej jednoty baptistov v Ružomberku a v septembri 2017 začala študovať na Katolíckej univerzite v Ružomberku v odbore sociálna práca dennou formou. V septembri 2017 nastúpila do zamestnaneckého pomeru v spoločnosti Koliba Bešeňovka, s.r.o. a plynulo od októbra 2017 prešla do zamestnaneckého pomeru LSS, s.r.o. v prevádzke „Koliba u dobrého pastiera.“ Tento zamestnanecký pomer stále trvá, hoci od septembra 2018 je práceneschopná z dôvodu roztrhnutého väzu pravého zápästia a poškodeného nervu v ľavom členku.

4. Žalobkyňa poukázala na to, že v apríli roku 2019 bola Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny požiadaná o predloženie potvrdenia o štúdiu a po jeho predložení následne bol žalobkyni odňatý príspevok. Proti rozhodnutiu o odňatí peňažného príspevku na opatrovanie podala odvolanie, v ktorom uviedla, že si nebola vedomá toho, že by sa jej tento príspevok vyplácal neprávom, ak v čase podania žiadosti a počas vyplácania bola v zamestnaneckom pomere a všetky odvody do Sociálnej poisťovne za žalobkyňu odvádza zamestnávateľ ako za zamestnanca, a nie štát ako za študenta. Pri vybavovaní príspevku sa žalobkyne nikto nepýtal na akékoľvek štúdium, túto informáciu nezisťoval. Žalobkyňa zdôraznila, že si nebola vedomá toho, že denná forma štúdia, ktorú si v plnej výške hradí sama, je prekážkou pre poberanie príspevku a ani o tejto skutočnosti nebola správnym orgánom poučená v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, o čom svedčí aj to, že až do apríla roku 2019 od žalobkyne nebolo potvrdenie o štúdiu zo strany úradu vyžiadané. Žalobkyňa uviedla, že jej účasť na študijnom rozvrhu prebiehala v čase, kedy sa jej syn V. Y. zúčastňoval výučbového procesu v škole v rámci povinnej školskej dochádzky. Napriek súbehu zamestnania a štúdia bolo počas rozhodného obdobia opatrovanie zabezpečené a vykonávané v plnom rozsahu a podľa účelu a požiadaviek zákona. Je rozvedená matka štyroch detí, otec detí žije v Bratislave, rodičia a najbližšia rodina v Košiciach, pričom v plnej miere sama a osobne zabezpečuje starostlivosť o rodinu, domácnosť a deti vrátane špecifických potrieb syna V.. Štúdium nikdy nebolo prekážkou, či obmedzením výkonu rodičovských ani opatrovníckych povinností.

5. Druhostupňový správny orgán odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Len z obavy navýšenia dlžnej sumy, z dôvodu jej neuhradenia, žalobkyňa žiadala o splátkový kalendár spolu s potvrdením o zavedení trvalého príkazu na 20,00 Eur mesačne. I napriek uvedenému žalobkyňa odmieta, že by bol na jej strane dlh. Rozhodnutie žalovaného považovala za nezákonné, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nedostatočného zistenia skutkového stavu. Žalovaný vo svojom rozhodnutí poukazuje na ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z., ktoré vykladá tak, že neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou, pretože zákon taxatívne ustanovuje, kedy nemožno poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie. V samotnom texte zákonodarca použil formuláciu „možno poskytnúť“ a nie negatívnu a vymenoval viaceré formy štúdia, ktoré použitím „alebo“ neuzavrel jednoznačne v neprípustnosť ďalšej formy štúdia. Zákon nehovorí o nemožnosti, či zákaze študovať dennou formou štúdia popri poberaní príspevku, ale naopak, v ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. sa podľa žalobkyne uvádza možnosť súbehu štúdia popri zamestnaní a poberania príspevku alebo externého štúdia, nielen externého štúdia. Podľa žalobkyne z výkladu zákona je zrejmé, že je prípustná aj denná forma. V prípade žalobkyne išlo jednoznačne o zvyšovanie kvalifikácie formou štúdia popri zamestnaní. Takisto žalovaný nesprávne vykladá pojem „štúdia popri zamestnaní“, keď predpokladá len externú alebo kombinovanú formu štúdia. Aktuálna prax ukazuje, že v rámci zmluvnej voľnosti a flexibility pracovných podmienok čoraz častejšie dochádza k súbehu zamestnania na plný úväzok a dennej formy štúdia, čo zákonná úprava podľa žalobkyne nevylučuje ani nezakazuje. Je na zamestnávateľovi, akou formou dovoľí svojmu zamestnancovi študovať. Vykonávanie zamestnania žalobkyňou zároveň nie je v rozpore s účelom a rozsahom opatrovania fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, čo Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok takto posúdil, keďže žalobkyni príspevok na kompenzáciu priznal.

6. Žalovaný poukazuje aj na to, že žalobkyňa nespĺnila povinnosť podľa ust. § 57 písm. c), § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., ak neoznámila úradu do ôsmich dní zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu a nespĺnila povinnosť vrátiť peňažný príspevok na kompenzáciu, aj keď vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa vypláca neprávom alebo vo vyššej sume ako patril. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že nezanedbala 8-dňovú zákonnú oznamovaciu povinnosť, pretože v prípade vysokoškolského štúdia nešlo o skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu, jeho výšku, výplatu, zánik nároku

na peňažný príspevok na kompenzáciu, pokiaľ zákon pripúšťa súbeh so zamestnaním a nezakazuje dennú formu štúdia. Podľa žalobkyne žiadna z týchto okolností nenastala. Žalovaný nesprávne prebral názor prvostupňového orgánu, keď bol žalobkyňi prisúdený sociálny status študenta, ak tento status študenta je ohraničený vekom 26 rokov a súčasne nebol vôbec riešený zo strany žalovaného jej pracovnoprávny stav. Sociálna poisťovňa pre účely tejto žaloby vystavila na požiadanie doklad, že žalobkyňa v rozhodujúcom čase je vedená ako zamestnanec. Žalobkyňa k výkladu rozhodnej právnej normy poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžp 1/2010. Za aplikácie ust. § 181 ods. 1, § 191 ods. 1, 3 Správneho súdneho poriadku žiadala zrušiť nielen rozhodnutie žalovaného, ale aj prvostupňového správneho orgánu z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že je nevyhnutné zrušiť aj rozhodnutie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu žalovaného.

7. Žalovaný k žalobe žalobkyne sa vyjadril v podaní zo dňa 08.09.2020 (č.l. 46 - 47 spisu). Žalovaný žiadal verejné prejednanie veci v zmysle ust. § 107 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Ružomberok Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-14, 2019/48120 zo dňa 25.04.2019, ktorým bol žalobkyňi odňatý peňažný príspevok na opatrovanie v sume 369,36 Eur s účinnosťou od 01.04.2019 z dôvodu denného štúdia od 08.09.2017 do 28.06.2019. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia peňažných príspevkov ŤZP a posudkových činností Žilina UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/ 2019/8346 zo dňa 17.06.2019, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.06.2019. Až po právoplatnosti tohto rozhodnutia bolo vydané žalobou napadnuté rozhodnutie. Spisová dokumentácia obsahuje potvrdenie študijného oddelenia Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku o dennom štúdiu zo dňa 24.04.2019, ktorý žalobkyňa predložila prvostupňovému správne orgánu dňa 24.04.2019. V tomto potvrdení je uvedená ako forma štúdia: denná forma so začiatkom štúdia 08.09.2017. Žalovaný mal za to, že názor žalobkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v danom prípade nebola splnená základná podmienky pre vznik nároku na peňažný príspevok na opatrovanie definovaná v ust. § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí. V zmysle tohto ustanovenia nie je možné počas štúdia dennou formou splniť podmienku každodenného opatrovania. Platná právna úprava v ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. dáva možnosť poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie aj vtedy, ak si fyzická osoba, ktorá opatruje fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, zvyšuje kvalifikácie formou štúdia popri zamestnaní, kombinovaného štúdia a štúdia jednotlivých vyučovacích predmetov alebo formou externého štúdia a v čase svojej neprítomnosti z dôvodu zvyšovania kvalifikácie zabezpečí opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím inou fyzickou osobou. Žalovaný uviedol, že mal zadovážené doklady pre rozhodnutie a správne zhodnotil skutkové okolnosti prípadu, pretože išlo o študentku denného štúdia, ktorá z domácnosti odchádza za účelom štúdia, t.j. neodchádza za účelom zabezpečenia potrieb opatrovanej osoby. Časový rozsah štúdia nespočíva len v účasti študenta na prednáškach, konzultáciách, ale aj v príprave na skúšky, vykonaní jednotlivých skúšok v príslušnom semestri a v ďalších činnostiach súvisiacich so štúdiom, keď ide všetko o potreby študenta. Žalovaný navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť.

8. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa v podaní zo dňa 09.10.2020 (č.l. 51 spisu). Poukázala na názor žalovaného, ktorý ma za to, že dennou formou štúdia nesplnila podmienku každodenného opatrovania stanovenú zákonom č. 447/2008 Z.z.. Žalovaný nezohľadňoval sociálne postavenie žalobkyne, keď počas celej doby poberania príspevku bola zamestnancom. Štúdia dennou formou sa zúčastňovala nie ako študent, ale ako študujúci, ktorý si zvyšuje svoju kvalifikáciu štúdiom popri zamestnaní. Takéto štúdium je v zmysle ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. možné v prípade, ak je zabezpečená opatrovateľská starostlivosť o postihnutú osobu počas celej doby nevyhnutnej na štúdium. V tomto prípade táto podmienka starostlivosti o postihnutú osobu bola splnená. Žalobkyňa v tomto podaní uviedla, že žiada formu verejného pojednávania.

9. Vyjadrenie žalobkyne bolo postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 19.02.2021 (č.l. 56 spisu) doručené žalovanému na vyjadrenie s tým, že žalovaný sa vo vecno-právnej rovine nevyjadril.

10. Podľa rozhodnutia orgánu nižšieho stupňa, a to Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/ 21082-21, 2019/78982 zo dňa 04.07.2019 v zmysle ust. § 40 ods. 1, ods. 17, § 45 ods. 3, § 58 ods. 1 písm. a) zákona

č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bolo uložené fyzickej osobe, a to žalobkyni, aby vrátila peňažný príspevok na opatrovanie za obdobie od 08.09.2017 do 15.10.2017 a od 01.10.2018 do 31.03.2019 v celkovej sume 2.495,58 Eur do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na vyjadrený účet. V odôvodnení prvostupňový orgán uviedol, že žalobkyňa je poberateľkou peňažného príspevku na opatrovanie maloletého Y. V.. Za aplikácie ust. § 40 ods. 1, § 45 ods. 3, § 58 ods. 1 písm. a), § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. bolo prvostupňovým správnym orgánom uvedené, že peňažný príspevok na opatrovanie bol vyplatený žalobkyni neprávom z dôvodu denného štúdia na vysokej škole, a tým za obdobie od 08.09.2017 do 15.10.2017 a od 01.10.2018 do 31.03.2019 vznikol preplatok v celkovej sume 2.495,58 Eur. Bolo poukázané v tomto prvostupňovom rozhodnutí, že ďalším rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082, 2019/48120 zo dňa 25.04.2019 bol peňažný príspevok na opatrovanie odňatý od 01.04.2019 z dôvodu denného štúdia od 08.09.2017 na Pedagogickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku, ktoré žalobkyňa doručila správne orgánu dňa 24.04.2019.

11. Podľa rozhodnutia žalovaného Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/SOC/2019/ 10824 zo dňa 05.09.2019 (č.l. 10 - 12 spisu) bolo o odvolaní žalobkyne rozhodnuté tak, že došlo k potvrdeniu rozhodnutia Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-21, 2019/78982 zo dňa 04.07.2019. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že preskúmal v zmysle ust. § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní prvostupňové rozhodnutie. Poukázal na rozhodnutie Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-14, 2019/48120 zo dňa 25.04.2019, ktorým rozhodnutím bol žalobkyni odňatý peňažný príspevok na opatrovanie v sume 369,36 Eur s účinnosťou od 01.04.2019, a to z dôvodu denného štúdia žalobkyňou od 08.09.2017 na Pedagogickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Žalovaný poukázal na ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého toto ustanovenie neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Žalovaný poukázal na ust. § 45 ods. 3, ods. 15, § 57 písm. c), § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. a mal za to, že žalobkyňa poberala peňažný príspevok na opatrovanie neprávom, doklad o dennom štúdiu predložila až po ukončení štúdia dňa 24.04.2019, a preto prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď sa pri rozhodovaní opieral o ust. § 40 ods. 17, § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z.. Podľa žalovaného napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom.

12. Krajský súd v Žiline ako správny súd na nariadenom pojednávaní podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom podanej žaloby, písomným vyjadrením žalovaného, pripojenými administratívnymi spismi žalovaného ako aj prvostupňového správneho konania a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zároveň zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, preto rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo, zrušil podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c), písm. d) písm. e) SSP, § 191 ods. 3 písm. a) SSP a vec vrátil orgánu nižšieho stupňa na ďalšie konanie podľa ust. § 191 ods. 4 SSP.

13. Krajský súd primárne konštatuje, že mal splnené podmienky na konanie, medzi ktoré patrí aj včasnosť podanej žaloby žalobkyňou. Z pripojeného administratívneho spisu bolo preukázané, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobkyni doručené dňa 17.09.2019 a k odoslaniu žaloby na krajský súd podľa č.l. 36 (obálka) došlo dňa 15.11.2019, t.j. žaloba žalobkyne bola podaná v lehote dvoch mesiacov za aplikácie ust. § 181 ods. 1 SSP.

14. Podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a) SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania.

15. Za aplikácie vyššie citovaného zákonného ustanovenia žalovaný vo vyjadrení k žalobe, a to v podaní zo dňa 08.09.2020 (č.l. 46 spisu) žiadal o verejné prejednanie veci a rovnako verejné pojednávanie žiadala aj žalobkyňa v podaní zo dňa 09.10.2020. Krajský súd dodáva, že pokiaľ žalovaný v podaní zo dňa 15.04.2021 (č.l. 63 spisu) uviedol, že netrvá na prejednaní veci s nariadením pojednávania, tak na toto podanie nebolo prihliadané s poukazom aj na stanovisko Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.05.2021 (č.l. 67 spisu) v spojení s č.l. 59 spisu, keď bolo zistené, že žalobkyňa žiada nariadiť pojednávanie vo veci.

16. Žalobkyňa na nariadenom pojednávaní zotrvala na podanej správnej žalobe. Uviedla, že v žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku nič nezamlčala. Druhú vysokú školu si hradí, pričom nemala vedomosť o tom, že štúdium na vysokej škole by bol problém. Dennú formu štúdia na vysokej škole si vybrala práve pre typ choroby svojho dieťaťa. Vôbec nevedela a cielene nič nezamlčala, že by denná forma štúdia na vysokej škole vylučovala poberanie peňažného príspevku. Podľa žalobkyne v ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. nie je vylúčená denná forma štúdia.

17. Žalovaný na nariadenom pojednávaní zotrval na písomnom vyjadrení. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa je povinná vrátiť peňažný príspevok. Podľa žalovaného žalobkyňa si nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť, o ktorej bola poučená v rozhodnutí o priznaní peňažného príspevku a tento poberala v čase, keď študovala na vysokej škole dennou formou. Žalovaný poukázal na zákon o vysokých školách, v ktorom je definovaná denná forma štúdia, jej rozsah, pre ktorý nemôže byť potom zabezpečené opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Žalovaný poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 447/2008 Z.z., podľa ktorej poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie je možné len pri externej forme štúdia.

18. Z administratívnych spisov krajský súd zistil, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok rozhodnutím Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2018/26327-4, 2018/121067 zo dňa 07.11.2018 rozhodol o žiadosti žalobkyne tak, že s účinnosťou od 01.01.2018 priznal peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je mal. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Liptovská 3, 034 01 Ružomberok vo výške 369,36 Eur mesačne. K priznaniu peňažného príspevku došlo podľa ust. § 40 ods. 1, ods. 7, ods. 15 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“).

19. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-14, 2019/48120 zo dňa 25.04.2019 právoplatného dňa 20.6.2019, ktoré rovnako tvorí súčasť pripojeného administratívneho spisového materiálu, mal krajský súd zistené, že podľa ust. § 40 ods. 1, ods. 17 a § 45 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. došlo s účinnosťou od 01.04.2019 k odňatiu peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je Y. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý poberá Y. Y. R. (žalobkyňa) na základe rozhodnutia Číslo: 2018/121067 zo dňa 07.11.2018, mesačne vo výške 369,36 Eur a jeho výplata bola od 01.04.2019 zastavená. Krajský súd vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/ SOC/2019/8346 zo dňa 17.6.2019, zvyrazňuje, že toto nebolo predmetom preskúmania zákonnosti.

20. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného Číslo: UPS/US7/SSVODPPKPC1/ SOC/2019/10824 zo dňa 05.09.2019 bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/2019/21082-21, 2019/78982 zo dňa 04.07.2019, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobkyňi vrátiť peňažný príspevok na opatrovanie za obdobie od 08.09.2017 do 15.10.2017 a od 01.10.2018 do 31.03.2019 v celkovej sume 2.495,58 Eur do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na vyjadrený účet. Žalovaný potvrdil správnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu s poukazom na ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s § 45 ods. 3, 15, § 57 písm. c), § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., keďže ust. § 14 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Žalovaný mal za to, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, ak vychádzal z ust. § 40 ods. 17, § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z..

21. Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Číslo: RK1/OPPKaPČ/SOC/ 2019/21082-21, 2019/78982 zo dňa 04.07.2019 bolo zrejmé, že prvostupňový správny orgán rozhodol podľa ust. § 40 ods. 1, 17, § 45 ods. 3, § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., keď žalobkyňi uložil povinnosť vrátiť peňažný príspevok na opatrovanie za obdobie od 08.09.2017 do 15.10.2017 a od 01.10.2018 do 31.03.2019 v celkovej sume 2.495,58 Eur s odôvodnením, že peňažný príspevok na opatrovanie bol vyplatený neprávom z dôvodu denného štúdia na vysokej škole.

22. Pre krajský súd ako správny súd bol rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (ust. § 135 ods. 1 SSP).

23. V zmysle podanej žaloby žalobkyňou predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, a to najmä s vyhodnotením otázky, či došlo alebo nedošlo k správne právnemu posúdeniu veci zo strany žalovaného a v tej súvislosti aj k dostatočnému zisteniu skutkového stavu veci. V zmysle obsahu podanej žaloby a namietanej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného podľa krajského súdu bolo podstatné, či v rozsahu riadne zisteného skutkového stavu došlo k správne právnemu posúdeniu veci aplikáciou rozhodných zákonných ustanovení, a to § 40 ods. 17, § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., dôraz na ktoré zákonné ustanovenia vyjadril žalovaný v svojom rozhodnutí.

24. Problematiku peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím upravuje zákon č. 447/2008 Z.z., ktorý poskytovanie tohto príspevku podmieňuje splnením zákonom ustanovených podmienok.

25. Podľa ust. § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., ak fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá dovŕšila šesť rokov veku a je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na opatrovanie, osobne opatruje fyzická osoba uvedená v odsekoch 3 a 4, možno fyzickej osobe, ktorá opatruje, poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

26. Podľa ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. peňažný príspevok na opatrovanie možno poskytnúť aj vtedy, ak si fyzická osoba, ktorá opatruje fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím zvyšuje kvalifikáciu formou štúdia popri zamestnaní, kombinovaného štúdia a štúdia jednotlivých vyučovacích predmetov alebo formou externého štúdia a v čase svojej neprítomnosti z dôvodu zvyšovania kvalifikácie zabezpečí opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím inou osobou.

27. Podľa ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba, ktorej sa poskytol alebo sa poskytuje peňažný príspevok na kompenzáciu, je povinná vrátiť peňažný príspevok na kompenzáciu alebo jeho časť odo dňa, od ktorého nepatrí vôbec alebo v poskytovanej výške, ak nesplnila povinnosť ustanovenú týmto zákonom a prijímala peňažný príspevok na kompenzáciu alebo jeho časť, aj keď vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa vypláca neprávom alebo vo vyššej sume ako patrilo.

28. Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. c) zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba, ktorá je účastníkom právnych vzťahov vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu, je povinná oznámiť príslušnému úradu do ôsmich dní zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu, na jeho výšku, výplatu, zánik nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu, trvanie alebo zánik nároku na preukaz alebo na parkovací preukaz.

29. Krajský súd mal za zistené, že tak žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie založili na aplikácii ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. v znení tak, ako v citácii uviedol krajský súd vyššie, s výkladom tohto ustanovenia, ktoré neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Súčasne podľa rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu bolo konštatované porušenie povinnosti žalobkyňou, keď neoznámila rozhodnú okolnosť, ktorá má vplyv na vyplácanie príspevku, a to neoznámenie dennej formy štúdia v spojení s ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z..

30. Podľa ust. § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí.

31. Krajský súd sa nestotožnil s výkladom ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z., ktorý prijal žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán. Z ustanovenia § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. expressis verbis nevyplýva vylúčenie dennej formy štúdia u fyzickej osoby, ktorá opatruje fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ako to bolo v prípade žalobkyne o jej zdravotne ťažko postihnutého syna V. Y., nar. XX.XX.XXXX. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán aplikáciu a výklad rozhodných ustanovení zákona č. 447/2008 Z.z. nezdôvodnili, len skonštatovali, že ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Takto bez ďalšieho neodôvodnený záver nevyplýva zo znenia rozhodného zákonného ustanovenia. Aj orgány verejnej správy sú povinné zákon vykladať v súlade s účelom a zmyslom zákona. Žalovaný a ani

prvostupňový správny orgán podľa názoru krajského súdu nezdôvodnili aplikáciu a výklad ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. v súlade s účelom a zmyslom zákona, konkrétne so zmyslom a účelom ust. § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., keď len bez ďalšieho zdôvodnenia konštatovali, že ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Žalovaný na základe odvolacích dôvodov žalobkyne sa dostatočne nevysporiadal, či denná forma štúdia je v rozpore s účelom opatrovania, resp. s rozsahom potrebného opatrovania. Ani z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by denná forma štúdia mala vplyv na opatrovanie alebo rozsah opatrovania žalobkyňou vo vzťahu k synovi V. Y.. Krajský súd mal za to, že ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. je potrebné pri aplikovaní vykladať v súlade s účelom tohto zákona a samotného opatrovania osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach zaujal názor, že súd nie je absolútne viazaný doslovným, gramatickým znením zákonného ustanovenia, keďže je potrebné pri výklade a aplikovaní právnej normy vždy prihliadnuť na jej obsah a účel. Na riadne zdôvodnenie rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu nestačí len bez ďalšieho konštatovanie o tom, že ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. nepripúšťa dennú formu štúdia.

32. Krajský súd má za to, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového správneho orgánu nemá náležitosti podľa ust. § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) pri aplikácii ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z., pri len samotnom konštatovaní, že toto zákonné ustanovenie neumožňuje poberať peňažný príspevok na opatrovanie pri štúdiu dennou formou. Rovnako nie je rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu rozhodnutím v zmysle ust. § 46 zákona č. 71/1967 Zb., keďže nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci pri aplikácii jednotlivých zákonných ustanovení. Pri výklade ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s odvolacími dôvodmi žalobkyne obsiahnutými v podanom odvolaní zo dňa 30.07.2019, keď žalobkyňa zdôrazňovala, že si nebola a nie je si vedomá, že by príspevok bol vyplácaný neprávom, nebola si vedomá, že denná forma štúdia je prekážkou pre poberanie príspevku, ani o tom nebola poučená správnym orgánom v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. ako aj, že účasť na študijnom rozvrhu prebiehala v čase, kedy sa V. Y., syn zdravotne ťažko postihnutý, zúčastňoval výučbového procesu v škole v rámci povinnej školskej dochádzky. Žalobkyňa v odvolaní zdôraznila, že opatrovanie bolo zabezpečené v plnom rozsahu a podľa účelu a požiadaviek zákona.

33. Krajský súd poznamenáva, že úrad musí posudzovať každú vec individuálne so zohľadnením konkrétnych okolností tej-ktorej veci.

34. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

35. Krajský súd poukazuje na vyššie citované zákonné ustanovenie v spojení s ust. § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

36. Krajský súd konštatuje, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je nedostatočne odôvodnené (§ 47 ods. 3 v spojení s § 46 zákona č. 71/1967 Zb.), ak na svoj postup použili ust. § 57 písm. c), § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., ale tieto zákonné ustanovenia na okolnosti danej veci neodôvodnili. Krajský súd má za to, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán nedostatočne zistili stav veci, keď len konštatovaním dennej formy štúdia u žalobkyne mali za to, že ide o okolnosť, skutočnosť rozhodujúcu na trvanie nároku na peňažný príspevok, na jeho výplatu, zánik nároku, ktorú žalobkyňa bola povinná oznámiť. Pre nesplnenie povinnosti v zmysle ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. bolo prvostupňovým správnym orgánom rozhodnuté o povinnosti žalobkyne vrátiť peňažný príspevok na opatrovanie, keďže podľa rozhodnutia žalovaného žalobkyňa mala tento peňažný príspevok na opatrovanie poberať neprávom, keď doklad o dennom štúdiu predložila až po ukončení štúdia dňa 24.04.2019. Podľa pripojených administratívnych

spisov žalobkyňa v správnom konaní nebola poučená o tom, že denná forma štúdia je skutočnosťou rozhodujúcou na trvanie nároku na peňažný príspevok na opatrovanie, jeho výplatu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ust. § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.. Nebolo správnymi orgánmi zistené, že by žalobkyňa mala vedomosť o tom, že práve pre dennú formu štúdia jej mal byť peňažný príspevok na opatrovanie vyplácaný neprávom. Z obsahu administratívnych spisov nevyplývalo, že bolo naplnené ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., t.j., že by v okolnostiach danej veci žalobkyňa vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa jej vypláca neprávom peňažný príspevok na opatrovanie, ak nebola poučená v správnom konaní, t.j., či s ohľadom na skutočnosti, ktoré mal mať za zistené žalovaný a prvostupňový správny orgán, žalobkyňa vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa jej príspevok na opatrovanie vypláca neprávom. Nebolo správnymi orgánmi zistené, že by žalobkyňa mala mať takúto vedomosť, a to práve o tom, že pre dennú formu štúdia jej mal byť peňažný príspevok na opatrovanie vyplácaný neprávom. Dôležitým je to, že opatrovanie je plnohodnotné, naplňajúce účel a potrebný rozsah, t.j. odkázanej osobe pri opatrovaní nič nechýba, je o ňu náležite postarané, čo v predmetnej veci nebolo spochybnené ani žalovaným.

37. V novom konaní vec bude opätovne za dôsledného zistenia skutkového stavu posúdená, či denná forma štúdia je takou okolnosťou, na ktorú sa vzťahuje oznamovacia povinnosť žalobkyňou ako aj či denná forma štúdia bola okolnosťou, o ktorej žalobkyňa vedela alebo musela z okolností predpokladať, že príspevok na opatrovanie bol vyplácaný neprávom, či táto forma denného štúdia na vysokej škole bola v rozpore s účelom a rozsahom opatrovania, a tým skutočnosťou rozhodujúcou na trvanie nároku na peňažný príspevok na opatrovanie syna žalobkyňou, ktorú bola žalobkyňa povinná oznámiť príslušnému úradu.

38. Krajský súd vo všeobecnosti pre ďalšie konanie uvádza, že Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti sa viackrát zaoberal otázkou ústavne konformného výkladu práva so záverom, že aplikácia práva vychádzajúca iba z jazykového výkladu je neudržateľná. K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (Nález Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 71/2013-36 zo dňa 23.05.2013, IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 351/2010, m.m. I. ÚS 306/2020). Jazykový výklad môže v zásade slúžiť na prvotné uchopenie príslušnej normy právneho predpisu, nie však na porozumenie jeho zmyslu a účelu. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona. Účelom opatrovania je v zmysle ust. § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. zabezpečenie každodennej pomoci osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, starostlivosti o domácnosť či realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domácom prostredí.

39. Krajský súd má za to, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán sa vedomosťou žalobkyne dostatočne nezaoberali, pričom sa s uvedenou skutočnosťou v napadnutom rozhodnutí riadne nevysporiadali, ak len stroho bolo poukázané na ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z..

40. V ďalšom konaní bude úlohou prvostupňového orgánu znovu posúdiť, či bola naplnená „skutková podstata“ vymedzená ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s ust. § 40 ods. 17 zákona č. 447/2008 Z.z. s dôrazom, že podľa administratívneho spisu nevyplýva splnenie si poučovacej povinnosti správnym orgánom podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb., účelom ktorej je aj to, aby nenastala ujma účastníkov správneho konania. Pre aplikáciu ust. § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 447/2008 Z.z., ktorú vyjadril prvostupňový správny orgán a ktorej správnosť aplikácie potvrdil aj žalovaný vo svojom rozhodnutí, v rámci nového konania je potrebné, aby podľa okolností zistených správnym orgánom bolo zrejmé, že žalobkyňa vedela alebo musela z okolností predpokladať, že sa vypláca príspevok na opatrovanie syna neprávom. V prípade, že budú preukázané podmienky na vrátenie poskytnutého peňažného príspevku na opatrovanie, potom je nutné, aby správny orgán svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, nielen samotnou citáciou príslušných zákonných ustanovení, t.j. nové rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať z presne a úplne zisteného skutočného stavu veci a rozhodnutie musí mať náležitosti, ktoré vyplývajú z ust. § 47 zákona č. 71/1967 Zb.. V odôvodnení rozhodnutia sa musia uviesť všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie. Orgán verejnej správy v novom rozhodnutí sa vysporiada so všetkými námietkami žalobkyne vznesenými v odvolaní a v správnej žalobe.

41. V konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov konania podľa ust. § 167 ods. 1 v spojení s ust. § 175 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania

rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením v zmysle ust. § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach alebo konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa ust. § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa ust. § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.